pidi pikne lööma.

65. Kui müristamise ajal kusagil majas surnu oli, siis pandi surnu raami alla pada, et surnukeha mustaks minemise eest hoida, mida pikne pidi tegema.

66. Kui pikne hoone põlema löi, siis ei olund kustutamise peale mõteldagi, sest et piksetuld ainult rööskpiim pidi kustutama, ja kust seda nõnda palju võtta.

67. Sunrtel pööripäevadel, jüri- ja mihklipäeval pandi tuult tähele: oli ta lõunest, siis tuli soe kevade ja sügise; oli ta põhjast, siis külm.

68. Kui kunseokkad talvel metsas varemine maha langesivad, siis tuli varem kevade; nõndasamuti ümber pöördult.

69. Kui sügisel kured kõrgemalt ära läksivad, siis tuli külm ja sügav talv; lendasivad nad madalalt, siis ümber pöördult.

70. Suvepäevad pidivad alati talve järele käima; jõulud ja jaanipäev läksivad ühte. Oli talvel palju sadu, siis oli ka suvi sajune, ja nõndasamuti ümberpöördult.

71. Vasika sündimist valvati hooleja. Kohe pärast sündimist maeti ta sõnniku sisse ning lauldi vasta päeva ringi vasika ümber käies: „Murule mingu mullikad, arule mingu allid lehmad, kiristikku kitsetalled." Siis pidi vasikas priskeste kasvama.

Laulud.

1. Veikese lapse vaigistuseks.

Tata, tule kaduje!
Too saiad sarvilised,
Kringlid kahe keerulised,
Kakud kahe koorelised,
Mesileivad meelelised!

2. Uhkustades.

Aidi tuidi toomingasta,
Minu rüüd oli remmelgasta,
Särk oli särje soomustesta,
Püksid püi sulgedesta,
Kasukas kala nahasta.